

Isten képére avagy, az ősnyelv analógiás szellemisége

Az ókori híradásokat olvasgató embernek feltűnhet, hogy az előkerülő nevek egyfajta rendszerbe sorolhatóak. Ha feltérképezzük e rendszer sajátosságait, egy olyan nyelvi strukturát találunk, mely fogódzót kínál a történelmi rendrakáshoz. Ezért szeretném bemutatni az ókori nyelvek szellemi ihletésű rendezőelvét, mely gyűjteményünkéből még ma is kimutatható. Látható lesz az ősi szándék, hogy a szóalkotásnál a szeretett és tisztelt isteni ideát állítsák előtérbe, mely így mintaként szerepelt, és beszédes nevééről választották meg a környezet fontosabb kifejezéseit. Ez a nagy Istenit kicsiben másoló elv, tulajdonképpen a kozmoszt átható holografikus rendezőelv, sajátosság.¹

Miközben a modern ember nagyon büszke értelmi teljesítményeire, elsikkad a lényeg, hogy az értelem valójában a másoló ösztön következménye. A gyermeki másoló-korszakban alapozzuk meg, és minden további tanulás is másolás alapú, ahogy maga a gondolkodás is. Hiszen az elvont gondolkodás sem más, mint a világ leképezése, tehát másolt modellezése. Másolva, ismételve tanuljuk a viselkedési mintákat, a matek feladatok megoldási módját, és még a találmányok születésénél is sok esetben ott találjuk a természetből ellesett előképet.

Mindezek háttérében a lebecsült másoló-megismerő ösztön áll. Ennek nyomait találni még a történelem folyamatában is, és ilyen értelemben beszélhetünk az emberiség másoló-korszakáról.

Az emberiség, egy hajdani teljességi időszakában, mindkét agyfelét használva szállt szembe az élet viharával. Érzékelhette a szemmel nem látható erők áramlatait, formáit,² és ösztönének engedve, igyekezhetett lemásolni a természeti mintákat. Figyelme középpontjába nyilván a természet felett álló lény, Isten került, akihez jó gyermekként kívánt hasonulni, és ezért mintaként állította fel maga elé az életvitel minden területén. Az általa tapasztalt isteni mintát a közlés terén is hasznosítva, másolta a környezeti zajokat, és visszaismétléskor egyfajta mágikus aktust hajtott végre, létrehozva az Istent-másoló rendszert

Ekkor születhetett meg az analógiás elvet megjelenítő korai névadórendszer. Bár csak töredékes nyelvi maradványok és utalások éltek túl az idő zivatarait, de azokból különös rendezettség csillan elő! Sajnos egybeesései máig a véletlen számlájára lettek írva azon megokolással, mi szerint a prehisztórikus ókori időknek még nem lehetett sajátosságuk a rendezettség. Történik ez annak ellenére, hogy az egyezések nagy száma a véletlen lehetőségét kizáró összefüggések láncolatát rajzolja elénk. Az ok-okozatiság talaján álló tudomány tévesen hártja a *parányi esélyű véletlenre, az ésszerű egyezések rendszert kínáló sokaságát!*

Nagy kérdésünk, hogy a német nyelvben, miért van szoros szógyöki hasonlóság, az istent jelentő *Gott* szó, a *gatt*, (férj, hitves) a *Gottin*, (istennő) a *gattin*, (feleség, hitves) és a *Gattung* (nemzetség) szavak között? A kérdés megválaszolása előtt még gyűjtsük össze a csokorba illő szavakat, mert a *Gott* további testvéreire ismerhetünk a *gut*, (jó, ünnepi, bőség, érték, dolog, földbirtok, jószág, és vagyon), a *güte* (minőség, jóság), a *gütig*, (jóságos, kegyes, szíves) stb. szavakban is.

Minden kétséget kizáróan látszik, hogy a germánok elődei, a tiszta, emelkedett eszmények fontosabbjait az isten fogalmával kapcsolták egybe. Mutatja az elnevezések ősiségét az, hogy a *Gott*, azaz isten szavuk, tövében megegyezik a pogány kori isten-képmást jelölő *Götze*, azaz bálvány szóval, és a nyelvi átfedés közös szülőszobára utal. A kutatónak hab a tortán, hogy még ennél is mélyebb összefüggések adódnak, mert a germán hagyományok a *gót* kultúrában gyökereznek. Adott tehát elődként, a kultúrát átadó gót törzs, mely ismert az ókorból és a középkorból is, hatókörében e törzsi név szógyökileg szinte megegyezik az ősi istenfogalmat hordozó bálvány nevével, valamint a máig

¹ Holografikus sajátosság, hogy a hologram feldarabolásával nem részekhez, hanem egyre kisebb méretű egészekhez jutunk. Minden egyes darab kicsiben hordozza a teljes információs készletet. Miként a sejt a gazdaszervét.

² A mai kutatások, az emberi érzékelés elképesztően kifinomult állapotait ismerik már. ... „, a több napig teljes sötétséghez szoktatott egyén képes a zöld színű fény egy fotonját is tudatosan érzékelni, ami azt jelenti, hogy az érzékelési küszöb elérte az egykvantumozott szintet.” Dienes István, A kvantumozott szerkezetű agy és a topológikus tudat (internet)

megtartott „isteni” jelentéssel, a család szereplőinek nevével, és még az eszményi ideálok egy részét kifejező szavakkal is.

A *gót*ok eredetéről Jordanes tudósít, őket a mai Skandináviából származtatva, ahol még ma is fellelhető *Gotland* (Gótföld) sziget, mellette a dél-svédországi *Götaland*, (Gótföld) a régi *Götarike* (Gót-ország) térség, benne a *Göte*-aln folyó partján lévő *Göteborg* (rég *Gothenburg*) várossal, mely előtt lévő tenger rész neve pedig *Kattegat*. Méltóságnévként előkerül innen egy régi dának mondott király, *Götrik* neve.

Mivel a régi „gót ország”, a Götarike, idő közben svéd fennhatóság alá került, ezért érdemes elővenni még a svéd nyelvi maradványokat is! Csak a legrövidebbeket és legjellemzőbbeket hozzuk. (A T és D hangok testvérsége³ okolja meg a közös gyökérről származó angol GOD, és német GOTT, istent jelentő változatokat. Így van a svédnél is.)

Svéd:

gud, - isten, bálvány,... **gudinna**, - istennő,... **god**, - jó, jószívű, kitűnő, kedvező, ügyes, képes valamire,... **godó**, - békésen, barátságosan,... **gods**, - vagyon, anyag, áruk, javak, kötelzet,... **godta**, - elfogad, elismer,... **gata**, - utca, út, nyiladék,... **gatt**, - nyílás, hajózható út, tengerszoros,... **gott**, - édesség, kitűnő, jól van,... **gotta**, - élvez, örül, gyönyörködik,... **gitta**, - bír, képes valamire, tud, szeret, kedve van,... **gáta**, - rejtvény, talány, rejtély,

A közös gót múltból gyökerezve, a fenti német és svéd szavak összetartozóak, és ezért egy kalap alá véve őket látható, hogy közel azonos hangalak fed le egy tekintélyes fogalomkört, melynek központjában a törzsi Isten⁴ áll. A képlet feltűnő hasonlóságot mutat a magyar szóbokrok strukturájával!!!

Eszerint szerencsére maradtak az ősi világ nyelvi rendszeréből töredékek. A feltett kérdésre tehát csak egy válasz adódik!

A beszéd kialakulásánál szóba sem jöhet a véletlen munkálkodása!

A másoló ösztön analógiás vezérlő-elve, a nyelvi gyakorlatban Isten köré csoportosította a lélek-azonos fogalmak hasonló szóalakú rendszerét.

Mit jelent ez?

Azt, hogy az analógiás ősi szemlélet, a Mindenség kis alkotóiban és részleteiben, holografikus⁵ módon a Nagy Egész analógiás másolatait ismerte fel.

Az Istenhez hasonulni vágyók, a közlést is egységesítve, Isten-központú rendszert alakítottak ki. Szellemi rokonságot látva Isten és földi gyermekei, illetve minden szent fogalom és szent tárgy körében, ezért Istenre emlékezve és elsőségét jelölve, a kultikus fogalmaknak is hasonló neveket adtak, a fennhatósága alá eső földrajzi alakulatokkal együtt. Az analógiás világlátás szakrális családiassága, a lélek-rokonságot helyezte előtérbe, és a rokonlényegű fogalmak, apró módosulatú szinte egységes hangalakkal lettek kifejezve. (Nekünk magyaroknak természetes helyzet ez, de a más nyelveken szólóknak bizony nehézséget okozhat a sok hasonló alakú szó.)

Az Isteni névmag vonzásában, csupa hasonló nevet találni a régi történetekben.

Pl. A prehellén Arcadiában **Lycaon** ősherosz felépítette **Lycosura** városát, és a szentnek mondott **Lyceaeum** hegyre oltárt állított. Zeus megérkezteivel, egybeolvadt a régi és az új isten alakja, és meghonosodott Zeus **Lycaiosz** tisztelete. De mivel az istenképzet eszmefejlődése során Zeus villámával halálra sujtotta Lycaont, így a korábbi isten idővel a nevéből is kiveszett, és maradt a Zeus rész magában. Vagyis Zeus térnyerése előtt még rendezettebb volt a helyzet, hiszen közel azonos nevek fogták össze a lélekcsaládhoz tartozókat, és hasonló névalakok szálltak a városra, a hegyre, és nem utolsó sorban persze az ősapának mondott helyi istenre!

Amint már mondtuk, az analógiás látás kereste az isteni természeti erők hang-párhuzamait, és ezzel szokatlan helyzetet hozott létre! A szubtilis természeti erőket a beszéd hangutánzó kifejezéseivel másolva/közvetítve, a hallgatóban is hasonló érzeti rezonanciát idéztek elő. Az erőhullámok

³ Zöngés-zöngétlen hangpárjai egymásnak.

⁴ Kiemelt jelentőségű hírhözó jel számunkra a svéd szavak többértelműsége, ami az ősi analógiás szemlélet természetes folyománya.

⁵ A holografikus sémák sajátossága, hogy feldarabolva, nem részletekhez jutunk, hanem egyre kisebbedő egészekhez.

interferencia-elvén, célzott érzelmi hatásokat voltak képesek gerjeszteni. Ez volt a szómágia, a mai reklám őse.⁶ A beszédben indukált természeti erők, szuggesztív teremtő igévé emelték a kimondott szóképet!

A közlés terén tehát céllá vált analógiás párhuzamokban megjeleníteni az isteni lényeket, legyen az tárgy, vagy akár valamely fogalom. Analógiás másoló parancsra lettek a legelső szavak hangutánzó, illetve hangulatfestő jellegűek, és ettől váltak beszédessé a legelső nevek is, utalva gazdájuk tulajdonságaira. Tulajdonság-jelölő melléknevekből lettek a legelső fogalmak nevei. Ezt mondhatnánk mágikus többlet-információnak. Ilyen elven született például a fű, a hordó, a folyó, eső, stb. szavaink.

A fejlődés útján eltávolodtunk másoló oldalunktól, és végül a homály teljesen betakarta ismereteit, így most, mint újdonság kerülnek újra elénk.

Őseink tehát e hajdani időkben nem pusztán beszéltek a szellemi eredetről, hanem a beszédben is épp úgy, mint sok más gyakorlati dologban, megjelenítették az általuk az igaznak tartott rendet. A világ szellemi előképét, Istent másolva, a vele összetartozásban lévő személyek, és a rokon lelkületű társadalmi és kultikus fogalmak is mind, róla nyertek nevet. **Az analógiás rokonságot tehát, a közel azonos gyök fejezte ki.** (Erre már Magyar Adorján rájött.)

A nyelvi képlet szerint:

A helyi (avagy törzsi) Istenségtől való származás, és a vele való lelki azonosság alapján, nevéhez hasonló elnevezést nyert maga:

- a **törzs (nemzetség, avagy nép)** is,
- az Isten fennhatósága és oltalma alatt álló **terület, (ország)**
- annak jelentősebb **földrajzi alakulatai,**
- Istene nevét idéző címet viselt földi képmása, a **törzs vezetője,**
- és hasonló módosulat jelölte lelki-gyermekeit, a **törzs egyedeit** is, (a mai **ember** szó megfelelője ként,)

Istenük nevével közel egyező szóalakot kaptak még,

- a tőle eredeztetett **tulajdonságok és emelkedett fogalmak,**
- és a fontosabb használati és kultikus **tárgyak** mind.

Az ősidők azonosság-elve a szavak-szóképek sok-értelműségét generálta, amit a későbbi, specializálódási áramlatok szűkítettek le, időnként pusztán egyértelművé, sőt a szétszakadt nyelvekben még különböző formájúvá is. Így lettek később eltérővé, az eredetileg nyilván egy-alakú szavak.⁷

A bemutatott gót gyökerű szóbokor az első példa, amin keresztül a régen volt névadó rendszert kívánjuk szemléltetni. A tovább haladás előtt, mindenki sajátítsa el az ősi analógiás logikát! Világossá és érthetővé kell válnia mondandónk szokatlan lényegének!

Az ősi szellemiség, Isten gyökér-ideája után adott hasonló nevet a vele rokon dolgoknak is! Egyrészt a származás jelölésére, más részt Isten jelenvalóságának sugallására alakult ki a beszédben, a nevét idéző, hasonló gyökökre épülő rendszer.

Térjünk a példák bemutatására!

A kunok:

Fennmaradt, hogy keleten a kunok *Khám*, illetve *Khun* névalakú istenüket tisztelték még a XIII. században is.⁸

⁶ Mondandónk alátámasztására legyen elég a legkorábbi szavak ismertetőjegyének tekinthető hangutánzó, illetve hangulatfestő jellegre utalni.

⁷ Az Istent jelentő szó mára a svédben GUD, az angolban GOD és a germánban GOTT formájú lett.

Tehát a késői középkorban is együtt van Isten, és hasonló nevű népe, és ez megint erős bizonyítéka a hagyománynak! Különösen, hogy főméltóságuk neve a *kán*, (latinul *cham*) vagy *kagán-kakán*, és *kende* is hasonló formájú, sőt, az elszlávosodott, Cumániából (kunsországi) lett Oláhország fejedelmének *kenéz* szava is kun hagyaték lehet. A jakutban *kündü*= tisztelt, de a török nyelvekben embert is jelent a *kun* szó, ahogy a kant népnévünk is használta férfi-ember értelemmel. A lovas kultusz kengyel és kantár szava ide illik. Fennmaradt a *kun* = nap, (mint időszak) jelentés⁹ is. Országuk neve Európában *Cumania*, míg az ázsiai kánságok területén Khán, vagy *Gán*.¹⁰ Mai vélemény szerint latin *cumanus* nevük onnan van, hogy a *Kuma* partján laktak, hol *több helynév emlékeztet rájuk*, miként Dagesztánban is a *Khunsak* vagy *Kunsakh*.¹¹ Stb. stb.

Ősiségre mutat, hogy a XIII. században keleten fellelt *Khan/Khun/Kijon/Kham* istennév nem középkori eredetű! *Khám/Khamos* már az ókorban ismert és tisztelt volt *Kánaán kananeus* népei körében,¹² ami a kánaánita moabitákról biztosan fennmaradt. A kánaáni hasonló nevű isten a kunok ősiségére mutatna, ha látható lenne kapcsolatuk a IX-X sz.-i kunokkal. Sajnos a kánaániták történelmi folytonossága megszakadt, így marad az apró utalások irányadása. Az idők évezredes távolságát részben áthidalja Strabo adata, a 6000 pappól, illetve templomszolgákból álló keleti **Comana (Komana)** állammal.¹³

Sőt, az i.e. VII-VIII században alapított dél-itáliai **Cume** város lakóit szintén **CUMANUS**-nak nevezték.¹⁴ E **campaniai Cume** várost, görög földi **Cyme**-beliek alapították, akik látszólag tehát, kunok lettek volna, de jonoknak mondták őket. Hamarosan részletes vizsgálat alá vetjük a jon/ion ősnép adatait, kimutatva nevükről, hogy csak az ókori hun/chun népnév kiejtés-változtatásával van dolgunk, mely a középkorra kapott kemény „kun” kiejtést.¹⁵ Itt futólag megemlítjük, hogy a kínai krónikákban a hunokat és a jonokat is hold-fajúnak tartották, és az örmény nyelv egyenesen HUNJN-nak mondta a görögöt.

A régészet és történettudományi analízis sajnos mindezekről elfelejtkezik. A hunoktól megkülönböztetett kunokat „fiatal” népnek tartja, holott keleti ősi adatok olvasztják egybe őket az ókori hunokkal, pusztán kiejtési módosulást mutatva a HUN > CHUN > KUN népnevek között. De miért is jött volna elő a semmiből egy hatalmas nép, és miért tűnt volna el nyomtalanul egy másik?

Asszír:

Az ősi idők asszírjainak Asszur országa fölött, Asszur/Ashur, Isten vigyázó szemei őrködtek, a hasonló nevű Assur¹⁶ városában. Az asszír nevek elemzése szerint: **assur**, **usur** = Király, és **Őrző** jelentésű,¹⁷ A **síru** = 'hús', vérrokon, a **sarru** = király, mint héberben a **sar** = fejedelem.¹⁸ Uralkodóik nevében megjelenik az istenre, vagy országra, vagy népre, vagy méltóságra, avagy közös gyökerüként egyszerre mindegyikre utaló gyök: Pl. Nabon-assar, Nabopol-assar.

Zsidó:

A zsidó név, mindössze a juda/judeo = **jehuda** jelentésváltozata. Vagyis Judeában (Jehudeában) élt **Jahve** isten **Jehuda**/ Juda népe, mely nevét állítólag az első Juda/Jehudáról,

⁸ XII. században élt Plan Carpini szerzetes leírásában

⁹ Codex *cumanicus*.

¹⁰ Pl. Urgendzs, közép-ázsiai *khánság*, vagy *Kokand*, egykori önálló *kánság*. A kirgizek egyik törzsének fővárosa, a khán szállása, oroszul *Chanskaja Stavka*.

¹¹ Révai Lex

¹² Fáy Elek: Legrégibb nyomok, a magyarok őshona c. könyvében említi F. Movers kutatásait.

¹³ Lásd Révai L. „Hierodul” címszavát, illetve a régi térképek (a mai Törökország területén) mutatnak kettő (!) ókori Comana várost is, egyiket a Sarus/Psarus, másikat az Iris folyó partján.

¹⁴ A kunok nevével való feltűnő egyezés oka, a jónok szokatlan „hunságában” keresendő. Később bővebben.

¹⁵ Addig is érdemes elgondolkodni azon a hasonlóságon, mely a föníciaiaktól eredeztetett, de a görög-latin műveltségben a jonok által elterjesztett írás betűi, és a székely-magyar rovásírás jelei között fennáll.

¹⁶ ma Kalat-Sergat, Révai L.

¹⁷ Sára (fejedelemné),....Szarecer, (akkád: sar uszur, 'óvja a királyt').Szaramel, Azaramel: (héb. sar am el, = 'Isten népének fejedelme')....Szárgon (asszír: 'az igaz király,')....Sesbaccár (babiloni: 'Samas őrizze az apát') Samas+aba+accár (assur) = napisten-apát-őrízze, így asszur = Őrző jelentésű. Bibliai Lex.

¹⁸ Puzur-Szin egyik elődje Samsi-Adad, aki „idegen métely”, „nem Assur város husából való”: a felirat kétszer is kimondja ezt a sajátos kifejezést. A sumerogramma, uzu = síru, 'hús', átvitt értelemben vérrokont jelent: A Királylista királynak (sarru) nevez mindenkit. Lásd Komoróczy Géza, Asszírok: az identitás változásai, (tanulmány)

Jákob/Izrael fiáról kapta, akiról ki is lett mondva, hogy az Úr dicsőségére nyerte a nevét. A Juda női Judit párja is **Jehudit** alakú volt.

Britt:

Brutusról az emberek 99 %-ának a Juliusz Cézárt megölő **Brutus** jut eszébe. Ám az i.e. XII. századig visszanyúló **brit** királylista¹⁹ élén szintén egy **Brutus** (más leiratban **Pridein**) áll, aki először fogta össze a kelta törzseket. Tőle eredtek a britonok későbbi királyai, és nevétől származik népe **brit** elnevezése.²⁰

Mivel ez a **Brutus** a trójai katasztrófa után Itáliába menekült Aeneas szépunokájaként szerepelt, így a kelta **brittek** történelme is folytonosságot mutat, mert a **britton**-szálak a dél-itália kelta **Bruttium** tartományba vezetnek. Ugyanis a régiséggel foglalkozók találkozhattak az ókori írók azon felfogásával, miszerint a dél-itáliai kelta **bruttii** nemzetet, **brittii** névváltozata alapján azonosságba hozták az északi **brittonokkal**. Ahogy Róma terjeszkedése miatt az etruszkok egy része északra, Rhétiába húzódva eltűnt Itáliából, úgy vándorolhatott északra **Brutus** vezetésével a dél-itáliai **bruttii/brittii** nép is, és telepedett le **Britanniában**.²¹

A **britanniai brittek** élén tehát **Brutus/ Prydein** ősapa ill. király állt, és vegyük ide Szent **Brigittát**, a **bárdokat**, a születés „**born**” szavát, és a számtalan hasonló sorolásától az elérhetőség miatt itt eltekintek. Lényeg, hogy a névadó képlet jól látható.

-Székely:

Ősi szóképi jelentéshalmazt őrzött meg a **székely** név, hiszen a **szék** részének egyszerre volt közigazgatási terület, (megye, tartomány,) hatóság, hatalmi-hatósági központ, trón, és egyszerű ülőalkalmatosság értelme is. Lásd, **Háromszék**, **székesfőváros**, és **székhely**, ezért a régi Doboka vármegyénk **székhelye**, az ottani **Szék** nevű város volt. A csapszék pedig az utazók és kereskedők találkahelye, központja volt.

Jelentésoldalaiban szinte pontos egyezéssel:

- a **Szék** szó (megye, trónszék, város, törvényhatóság, hatalmi központ, **székhely**, és székelés)
- a fr. **Siege** (**szék**, **székhely**, törvényszék, ülep) továbbá (!!!)
- az olasz **Seggio** (ülés, **székhely**)
- az ír **SUIOCHAN**²² (**szék**, ülés, pad, ülep, lakhely, **székhely**, gyűlés, törvényszéki ülészek) szavaknál!!!

Elképesztő az ilyen hatalmas időtartamot áthidaló szinte pontos egyezés!

Mivel nyilvánvalóan a győztes ülhetett a hatalom székébe, így kiejtési eltérésük ellenére is rokoníthatóak a fr. **Sieg**, (szék) és a német **Sieg/ Siegen** (győzelem) szavak.

Hellén

A **hellén** névadás elejére, **Helios** ó-görög napistent, valamint **Hellén** ősatyát állíthatjuk. **Hellas** eleinte város és vidék volt, idővel itt találjuk a szegénnyé vált **heloták** köznépét. A környező nevekből számtalan kapcsolódik!

Helice városban volt Posidon **Heliconicus** temploma. **Helisson**, több görögországi folyó neve, miként a **Halys** is, a **Helicon** pedig hegy. **Halaea**, Athén kikötőjének egy része, **Haliartus** város, **Halieis** község. **Halonesus** kis sziget. **Hellén** dédunokája **Hellé** a **Helléspontusba**, azaz **Hellé-tengerébe** zuhant. Görög alapítású a szicíliai a **Halaesa** folyó partján fekvő **Halesa** város.

Csatolhatóak melléjük fogalmak is!

Heleia, = az athéni törvényszék, (amely nyilván szent volt,) és annak helye, míg tagjait a **heliastáknak** hívták. **Hellenotamiák** Athén pénzügyi hatósága volt. **Halteres**, a gimnasztika egy neme, és versenyek

¹⁹ 1136-ban megírta Geoffrey of Monmouth

²⁰ Wikipedia

²¹ Az etruszk, és umber (ember) törzsek is a bruttiosokhoz hasonló módon tűntek el Itáliából, és jelentek meg északon.

²² A keltautód ír SUIOCHAN szó kiejtése szikán. Timaru Kast Sándor, Kelta magyarok

pályabíráit **hellanodikainak** hívták. Rhodoszon **Heliosz** tiszteletére rendezték a **heliaia** ünnepi versenyeket. **Helépolisz** az ostromgép, mely elnevezés szó szerint város-vívó, így a **HELÉ** = vívó, és győző, nyilván a győztes napisten, **Heliostól** eredően.

-Cseh

A cseh népet nem tartják szlávnak, csak „elszlávosodottnak.” Régi, BOIHÉM/BOHÉM/BÖHM nevük a kelta BOI, majd BAJOR törzsből eredő nyelvi és kulturális gyökerekre utal. Tehát bajor testvérség világlik át az idők fátyolán, amit további nyelvi és néprajzi részletek is megerősítenek.

BAJUVAR-bajorország másik neve BAVARIA. A cseh nyelvben is BAVOR=Bajor²³, és BAVORSKO=Bajorország, ezért amikor a „cseh” nemzeti népi tánc neve BAVORÁK, akkor ez Bajor kulturális kapcsolatot jelez.

A BOH = isten, a BOHUS = nép, és a BOIHÉM = cseh, BOHAC = gazdag, BOHATYR = gazdag, vagyonos, jómódú, BOHATIER = hős, dalia, bajnok, BOHiné = istennő, és BÉHNA = szajha!²⁴

A szavak egyező gyöke már az analógiás névadás nyomának tekinthető.

A szláv nyelvek iráni gyökerekkel bírnak ez tudományos tény.

Perzsa gyökerekre mutat a cseh PO-HLAVÁR = törzsfő, főember, (aki „meg-főült” azaz felemeltetett, megszentelt) mert igen egybevág a perzsa hősmondák PEHLEVÁN = hős, harcos szavával.²⁵ Tehát a cseheknél és bajoroknál is perzsa gyökereket találunk, ha nem mehetnénk még visszább az időben. Ugyanis a PEHLEVI, már a perzsák előtt a bactriai (keleti) partos-hunok szent nyelve volt. (A hun értékvesztésről árulkodik a cseh POHLAVI = nem, és szeméremtest szó.)

Egy águk az ősi kultúrközpontnak számító BACTRIA tartomány BAH-L-BALK²⁶ fővárosában székel.²⁷

Ha a cseh ősök boi/bajor/bavor/bohaem ága, a keleti Bahtriához kapcsolódik, akkor joggal rokon nyelvtanilag a BACTRIA-BAHTRIA név, és a cseh BOHATYR ill. BOHATIER (hős, bajnok, dalia) szavak is.

Nem is csoda, mert a szlávok között járt Procopius az írta, hogy „hunnus szokásokat tartanak.”

Így a hunnus hagyományokból eredeztethető szláv BOH/BOG = isten szó, és az angol és izlandi BOW, svéd BAGE, holland BOOG, és a német BOGEN = íj jelentésű szavak összevethetőek, mert az íjász hagyományokhoz vezet a névvétel.²⁸

A régi névadóhagyomány logikáján, tehát a bahtriai harcos hunoknak ítélhetjük oda az elsőséget. Ugyanis!

Nagy Morávia

A csehektől a partus-hunokhoz irányít Morva nevük is.

Mert a szlávnak tekintett Nagy-Morva birodalom két Morva folyójának római kori neve Margus volt, a déli folyó partján egy Margus várossal.

Az első képen az északi Margus/Morva folyó, a másodikon a szerbiai.

²³ J és V hangjaink oly annyira testvérek, hogy még a középkorban is egyet jelentett az ÍJ és az ÍV szó. Ezért egyezik a BÚVIK és a BÚJIK is.

²⁴ Az Istennő és a szajha fogalmak közel azonossága, csak a hajdani félreértésből, a Szűzanyák szajhaságából született.

²⁵ Az ősi ideák és szereplők hanyatlása miatt, később keleten a szemfényvesztőket és mutátványosokat jelölte

²⁶ A szómaradványok egybevetése szerint lehetett P hangos kiejtés, PAHtria.

²⁷ A kapcsolódó névváltozatok elemzése után szinte biztosra vehető, hogy a késői Bactria formában, a BAH-BOH gyök rejlett, amiből számtalan változat, mint BAK-BAG-PAG, stb. jött létre.

²⁸ Korszakos felfogás. Assur/Ashur és Aramazd Isten ábrázolásain, kezükben íj, ahogy érmeiken a parthus-hun királyoknál szintén

Figyelem!!! Neveik a Bactria melletti Margiana tartomány és Margus folyójának duplikátumai, másai. Ilyen egybeeséseket a véletlen nem produkál!

A kultúra keletről jött, és a keleti hatás olyan erős volt a népek folyamatos Európába özönlése miatt, hogy Ausztria ókori területén, fellelhető az ókori Comana államhoz (ma Törökország) tartozott KOMMAGENE és az attikai STIRIA helynevek duplikátuma is.

Germána Veteris, együtt a Markomán és balra Duna partján Comagenum felirat.

Nagy **Morávia** hajdani létét a morva helynevekből, és a népével a IX.sz.-ban oda letelepült **Mojmír** (bolgár-szláv) fejedelem morvaságából hirdetik, nem számolva a nevek **MAR** gyökének jóval korábbi voltával.

Már **Mojmír** előtt hosszú ideig itt élt az i.e.III.sz.-tól az i.sz.IV.sz.-ig jegyzett **Marcoman** nép, akik harci szellemükre és hadi jártasságukra jellemzően, még Cézárnak is ellenálltak. Többször keményen megverve a római seregeket, i.sz. 178-ban Aquleja-ig behatolva, szégyenletes békekötésre kényszerítették Rómát. Később még feltűntek Atilla seregében, és nevük említése csak az V. században marad el végleg.

Ismert az I. sz-i fejedelmük **Marbod**, aki a Dunától északra eső **Marobodium** városában (mai **Moravske Budejovice**) székelt.

A szóképi többjelentéssel nem számoló utókor, fals módon besorozta őket a germán gyűjtőnév alá, a nevükből németül kiolvasható **mark-mann**, azaz határszéli-ember jelentés miatt.²⁹ (Nagy Sándor idejében még keltának tartották őket.)

Ám az összetartozó nevek elfogulatlan vizsgálata,:

a **Mar** és Coman tagolást mutatja helyesebbnek.³⁰

Vegyük figyelembe, hogy általában a helyi istenről származtathatóak a földrajzi névalakulatok. Az eredeti formára mutató, immár 2000 éves állandóságával és keleti, bactriai hun kapcsolatával a „MAR” gyök adódik kiindulópontnak, feltéve, hogy ugyan azon őshonos nép adta mindkét vidéknek a saját elnevezéseit, ha már a véletlen ilyen szintű egyezést nem produkálhat.

Az itteni istennév fejleményeként, természetesen a **Mark** = határ, jel, stb. jelentés is megállja a helyét. (Beszédese módon, a bactriai hun **Margus** partján feküdt egy jászokra utaló Jasonium város is.)

A tudomány újabban pontosít, a szerb **Moráviát** mondva **Mojmír morva** (bolgár-szláv) fejedelem alapításának. Ebből eredően a **Morva** helyneveket a cseh **Moráviával** együtt szlávnak veszi, persze tévesen, ha mindkét **Morva-vidék** helynevei már a római korban a keleti hun **Margus** tartomány másait adták. További kulcsot kínál, hogy **Mojmír** bolgár-szlávságában, abban az időben még erős volgai bolgár, azaz hun jegyeknek kellett dominálniuk.

A két **Morva** táj közötti **Mura** vidéke, a Nagy-**Moravia** egybefüggő geopolitikai egységét jelzi. Ám már a **Murus** is Pannonia kori név lévén, nem tekinthető a sok száz évvel későbbi **morvák** névadásának, így tehát Nagy-**Morávia** „szlávságán” még farigcsálni kell!

A **Mura Noarus** névváltozatából következtethetünk **Noricum** régió idetartozóságára.

Újabb tanulság **Noricum** kapcsán!

Az „M” és „N” hangok rokon volta miatt, amerre találkozni **Mor/Mar** névvel, ugyan ott előkerülnek a **Nor/Nar** változatok is!

Például az Északi-tenger sem „**Nord** mare” hanem **Mortuum** mare-nak hivatott a latinok által.

A helynevek alapján, a Dunától északra lévő „**Morva**” vidék, meg a délre lévő **Noricum** tartomány, korábban egybe tartoztak. Annál inkább, mivel **Noricum** = **Noricus** ager, = északi vidék, már a római hódítás előtti kelta időktől fenn állt. Vagyis ahogy a **Marcomann** név esetében, úgy a **Nori** névnel is előjön a kelta kapcsolat.

Noricum, és a **Nori**-Alpoknál lévő **Murius/Murus/Noarus/Mura** folyó, meg a mellette lévő **Noreia** (ma Neumark) főváros neve, olyan szerves rendszert alkotnak, amely a területek szerves összetartozására mutat. Ebbe illeszkedik még a Dunától északra eső **Norimberga**, (**Nürnberg**) és kettészakadt terület mintájára találjuk egymás mellett a **Marcomann** és a **Narisci** népet.

²⁹ Arriánusznál kelták. „Kr. e. 336-ban trónralépett Nagy Sándorról írja Arian: hogy ez az Ister vizéhez érkezett, mely mellett a leghadakozóbb nemzetek laknak, mint a celták, ezek közt végsők a Quadusok és Markomanok, azután a Jazygesek, kik részüket teszik a sauromatáknak.” (Gyárfás István, A jász-kunok története, Kecskemét 1870, I.k.300. o.)

³⁰ A 100 évvel korábban élt Teutobod, teuton vezér neve is a népnév + bod (vezér) tagra való felosztást támogatja.

Mivel **Noricum** a Római Birodalomnak északi tartománya volt, ezért a **Noricum** név, Északi-tartomány jelentésével számol a tudomány, holott a **nor-nord** latinul nem jelent északot. Északit jelent valóban németül, de annak is megtalálható az M hangos változata.

A Murmanszk = norman,³¹ és Normandia lakosait pedig időnként Morini-ként emlegették.

Igen lényeges momentum, hogy a nyelvi szakosodás szülte **Nor** ill. **Mar** alakok integrálása, területi integrációt kínál.

Bactria-Balch

Bactria a keleti hun tartomány lágyabb névformái, az: újperzsa BALCH, = zend BACHDI, = örmény BAHLÁV, = perzsa PEHLEV.³² Pehlevi még a „perzsák” (valójában hunok) szent nyelve, és a nem régen elhunyt utolsó iráni sah, az ősi szentség okán vehette fel a Reza Pahlavi nevet. Nyilván a Pehlevi névből lett a (perzsa) Pehleván = hős, harcos. Illetve örmény Bahláv alakjából az örmény nyelvben a Bahláv fejedelmi cím. A Bahláu keményebb Bagra változatát, a hajdani Bagratida uralkodó dinasztia, máig viseli.

Perzsa

-Perzsia = Farsistan. (P ≈ F) Az ó-perzsa fravarti, a parszok védszellemei, és még a jó istennek Ahura Mazdának is volt egy ferverje, vagyis őrangyala. A perzsa firoz = sikeres, szerencsés, firuza = drágakő, pari/parisa = tündéri, parvaiz = szerencsés, boldog, itt uralkodott Feridun- király, és a Firdauszi = paradicsomi jelentésű. Stb

Szláv:

Szlavónia és Szlovákia tipikus hagyományőrző nevek, mint Bohuszláv, Miciszláv, Miloszláv, Miroszláv, Bratiszláv, Boleszláv, stb.

A **szlava** = dicsőség, hírnév, **szlávni** = híres, remek, pompás, **szluh** = hír, hallás, **szlova** = szó, beszéd, **szlovárik** = küsszótár, **szliva** = szilva, **szlobode** = előváros, település, falu, **szlobodán** = szabadság, (B/V ≈ G) **szlugá** = szolga, **szluzsénie** = szolgálat, szláti = küld, a **zlato**, **zlatan** = arany, **zala** = gyönyörű, a pénzük a **zlotyi**.

Dumun

A kelta **Dumnonii** törzs, egyik főnöke **Dumnorix**, és a gael **dumno** = világ.

Az ősi hagyományokra épülő analógis isteni névadás, olyan időtlen jellegzetességeket mutat tehát, amely szöges ellentétben áll modern korunk felfogásával.

Látjuk, hogy a hajdani, szinte kötelező szintű előd és hagyomány tisztelet, milyen erőssé, időtállóvá kovácsolta a nyelvi rendszereket, így a továbbiakban is támaszkodhatunk bizonyító erejére. Az eddig rendezetlen összevisszaságot mutató kusza nyelvi világ, teljes mértékben kifésülhető. A történelmi folyamatokból kiviláglik, hogy bizonyos szinten a Lét hajdani fogalmi világa kettéhasadt, amikor az egynyelvű emberiség, a Szűzanyák tiszteletéről áttért a hím istenek kultuszára, és a korábbi kifejezéstár egy része átértékelődött, és a korábbiakkal ellentétes jelentést kapott.

Így lehet megmagyarázni azokat a zavarosnak ítélt eseteket, amikor a teljesen hasonló alakú szavak, élesen ellentétes fogalmak jelölésére használva találjuk. Ilyen a már bemutatott cseh szűz és szajha eltérő fogalmak valójában még is közös gyökere, amiért a germán MAGDE szintén egyszerre jelentett szűzet és szajhát is. De hozhatunk hasonlóan ellentmondásos példákat még:

- a HEL/HELL/HÖLLE = pokol és a HOLY/HELGA/HEILIG = szent,
- a cseh szűzanya = BOHINÉ és a szajha = BÉHNA,
- a DEU = isten és a DEV = ördög,
- a svédben AS és ÁSA = istenek, az AS = dög, tetem

³¹ Révai Lexikon

³² Chorenei: Nagy-Örményország története, (Szamosújvár, 1892. ford. Szongott Kristóf) 115. o.

A latin ORDO = ORDO-rang, rend, társadalmi osztály, szabály, az ORDINÁRIUS = rendes, szabályszerű, törvényes, és lám a magyarban épp ellenkező jelentéssel ORDENÁRÉ = renden kívüli.

Rendszer rejlik tehát, még a látszólagos értelmetlen rendszertelenségben is, csak ismerni kell a kialakulás körüli, valamint a későbbi használat okait!

A népnevek körüli szóbokor, kirajzolja az adott nép karakterét.

Amikor tehát az előkerülő népnevekből a jellegzetességet keressük, akkor az ősi, szokásos beszédességre hagyatkozunk. Feltűnően sokszor találni ősi eszményekre utaló népneveket. Ilyen a földműves, az íjász, a nemes, hős, szent, stb. illetve az alantassá vált jelzőkből, a pokolbeli, rabló, paraszt, stb. továbbá ezek szinonimái.

Amikor a lengyelek POL-LAND/POLYÁK nevében a szláv POLJE = mező/mezei jelentésre lelünk, akkor ez alatt a mezei munkákkal foglalatostkodó emberre ismerhetünk. Viszont ugyan ezt jelenti a dél-itáliai CAMPANUS népnév, ahol a CAMP/CAMPUS = mező. Földművest jelent még a GRUZ, amit eredeti GE-ORGUS = föld-szervező formája ezt jól mutatja. Mivel a görög népnév nem jelent semmit, de eredetileg földművelők voltak, feltehetően GÖRÖG/GREEK/GRECE stb. névformájuk mögött is a GEORG állhat.

A bűnös népek közé sorolhatjuk az alvilági = helvétiai,³³ BRIGANTII népet. Egy áruk lakott a svájci Bodeni-tónál, és a tó régi Brigantius Lacus neve, Bregenz városával egyetemben emléküket őrzi. Innen vagy elvándoroltak, vagy egy másik áruk lehetett, amely az ókori Britannia legnépesebb törzsét adta. Nevükről jött a briganti, mint rabló, épp úgy, ahogy az ARAMOKRÓL a haramia kifejezés. A tatár szintén TARTAR = alvilági nép volt, mint a HELVÉT = alvilági, a bulgár pedig vulgáris = közönséges és bulgaris = bugris. A szlávok hajdan dicsőséges népéről jött a szolgál, ahogy franciában a gaszkonyiakról a GASCONADÓ = hetvenkedő, kérkedő szó. A vandalusok után vált jelzővé a vandál kifejezés, stb.

E népekben az a közös, hogy mind a görög-latin hatalmi vonal ellenlábasai voltak, a történelmet pedig a győztesek írják.

Annyi megállapítható végkövetkezésül, hogy a véletlen egyezések lehetőségét kizárhatjuk. A gondolati és nyelvi fogalmak mind, a hosszú időn át megtartott analógiás hagyományok kikristályosodott szellemi termékei. A tapasztalatokra épülő emberi ösztönök nem hoznak véletlen hajtásokat, az ösztönből fakadó tudás sem hagyatkozhat a véletlenre.

A törzsi kultúra, de talán pontosabb inkább a rendi tagozódásnak megfelelő kultúráról beszélni, a saját eszményeit kifejező szóbokrait tartotta használatban, ezzel is igazolva jelezve az összetartozást. Ez oda vezetett, hogy az istenük nevére hasonlító fejedelmi cím, ismétlődő folytonossággal megjelent a vezetők körében, vagyis sok, egyező, illetve hasonló nevű „király” személye mosódhatott egybe, ami az utókor számára történelmi zavarként jelentkezett.

Zavart okozott még a nyelvi szakosodás, amely tükörfordítások születéséhez vezetett. Vagyis sok esetben az eltérő nevek mögött is ugyan azon életmód és néphagyomány állt. Pl. a harcok korszakban, a jellegzetes íjász-lövész-őr jelentést találjuk meg a szkítáknál, az asszíroknál, jászoknál-ászoknál, és a tox név változatait használó stb. népeknél egyaránt.

Bezavart még a tükörfordítású nevek esetenkénti lealacsonyító, leértékelő átértelmezése.

Még egy következtetést leszűrhetünk az eddigiekből! A népnevek jelentései szerint, nem etnikai különbözőségek álltak fent, hanem kulturális életmódbeli eltérések, és erről szót kell ejteni a későbbiekben.

E rövid összefoglaló fenti példái mellé, még számtalan továbbival rendelkezem.

Néhány ebből töredékes, de a széttört mozaikdarabkák, hiányosság esetén is a rendszer korábbi meglétét igazolják. Ha az erdőben egy magányos patanyomot találunk, senkinek sem jut eszébe egy-lábú szarvas ottjártát feltételezni. A magányos patanyom is a négylábú szarvas ottjártát igazolja.

Bognár Ferenc

³³ Egyes skandináv nyelvi jelentése pokol.